

PEŘIMOV

List pro sousedy a chalupáře

XXIV. ročník

Start dětské kategorie závodu na 1 km, 22. května 2022, foto J. Ježek

Vážení spoluobčané, chalupáři a příznivci obce Peřimov,

ani jsme se nenadáli a máme za sebou polovinu prázdnin a před sebou konec volebního období současného zastupitelstva. Tyto čtyři roky utekly jak voda a určitě se zapíší do historie nástupem covidové pandemie a konfliktem na Ukrajině. Obě tyto události měly vliv na naši obec i na životy nás všech.

Volby do zastupitelstva obce se uskuteční 23. a 24. září, přijďte určitě všichni odevzdat svůj hlas svým favoritům.

V uplynulém čtvrtletí jsme zdárně prošli přezkumem hospodaření za rok 2021 a schválili jsme účetní závěrku. Do majetku obce budou zakoupeny pozemky, které byly obci nabídnuty k odkoupení, a naopak bylo vyhověno žádosti p. Křivánka o odkoupení pozemku, který je v majetku obce. Po dvou letech se uskutečnil 38. ročník Peřimovské X a dětské odpoledne, při kterém se nakonec počasí umoudřilo. Všem, kteří se podíleli na bezproblémovém průběhu akcí, děkujeme.

Děkujeme také našim brigádníkům za údržbu zeleně v obci, letos se nenudí, mají pořád co sekat.

Od 14. srpna bude uzavřeno dětské hřiště, na kterém proběhne obnova dětského koutku a jeho doplnění o nové prvky od firmy TEWIKO. Nevyhovující prvky budou odstraněny. V září nás čeká rekonstrukce střechy na Klubovně (vyvločkováání komína 84.000,- Kč a následná výměna střešní krytiny 725.605,25 Kč). Stále se pracuje na přípravě projektu pro výstavbu nové hasičárny a zjišťují se možnosti instalace fotovoltaických systémů na obecní budovy. Tyto nedokončené projekty budou čekat na nové zastupitelstvo.

Přejeme vám příjemnou druhou polovinu prázdnin a klidnou dovolenou. Všichni jste zváni na zvěřinové hody, pochod a běžecký závod Pouť kolem Peřimova a SDH Peřimov vás srdečně zve na již tradiční národní pouť.

Vaše zastupitelstvo

Zprávy z OÚ

Plánované akce

- sobota 30. července – **zvěřinové hody**
- sobota 6. srpna
 - **Pout' kolem Peřimova** (poutkolemperimova.peo.cz)
 - poutní **zábava** (hraje Tampilband a Soumrak)
- neděle 7. srpna – národní **pout'**
- pondělí 8. srpna – „dozvuky“ (reprodukováná hudba)
- pátek 23. a sobota 24. září – **volby** do zastupitelstva obce

Odpadové hospodářství

Připomínáme, že výše poplatku na rok 2022 činí 700,- Kč na osobu trvale hlášenou v obci, příp. za číslo popisné u chalupářů. Poplatek možno uhradit na OÚ v pondělí a ve středu od 15 do 18 hod. nebo zaslat na účet 10027581/0100, var. symbol je číslo popisné.

Svoz barevných pytlů:

- liché pondělí - žluté pytle s plastem (můžou obsahovat i tetrapack) pouze ze tří stanovišť (parkoviště u nové výstavby, prostor za prodejnu, zastávka U Křížků – prosíme dávat ke kontejnerům)
- nebo jednou měsíčně na výzvu na místa obvyklá

Pout' kolem
Peřimova

**Pochod a běžecký závod (téměř)
po hranici obce Peřimov**

SOBOTA 6. SRPNA 2022

Prezentace od 8:30

Start pro chodce a rodiny 8:30 - 9:30

Start pro běžce v 9:30

Délka trasy: 13 km

Více informací na:
poutkolemperimova.peo.cz

Společenská kronika

Vítáme nové občanky naší obce!

18. 5. 2022 se narodila **Tereza Jiroušová**, čp.147,

4. 7. 2022 **Mariana Skřivánková**, čp.78.

Rodičům blahopřejeme a přejeme hodně radosti s jejich ratolestmi.

Rozhovor

Zastupitelstvo obce v čele se starostou Janem Jiříštou dokončuje svůj čtyřletý mandát a bude skládat účty v komunálních volbách v září. Požádali jsme proto pana starostu, aby uplynulé volební období zhodnotil a nastínil i svoje další plány.

Jak hodnotíš uplynulé čtyři roky ve funkci starosty obce? Co se podařilo, z čeho máš největší radost?

Byl to takový skok do neznáma, byly to čtyři roky práce s lidmi, s úřady, bylo to něco jiného, než člověk běžně k životu potřebuje. Na Jilemnicku jsme byli dva noví starostové a zkušenosti starostové nám hodně pomohli. Nejvíce mi pomohla určitě paní Mihoková, protože zná chod úřadu nejlépe a má ho v malíčku.

Radost mám ze všeho, co se podaří. Určitě jsem rád, že se podařilo dotáhnout do zdárného konce odpadové hospodářství, protože svazek obcí na tom pracoval velmi dlouho. Letos se tedy rozjela naše svozová firma, zaměstnali se naši lidé a Marius Pedersen má vlastně takového kolegu, protože ceny šly tak nahoru až to hezký nebylo. Občané začali výrazně víc třídít, to je dobře a uvidíme za rok, až proběhne nějaké zhodnocení, jestli to dopadne tak, jak jsme předpokládali.

Co se nepodařilo dotáhnout do zdárného konce a co tedy čeká na příští zastupitelstvo?

Jsou rozpracované asi takové tři nejdůležitější věci – územní plán, to je dlouhodobá akce, která se rozjela loňský rok, hasičárna, pro kterou jsme získali pozemek a pracuje na tom architekt z Liberce, a dále jsou rozpracované fotovoltaiky na obecní budovy, protože energie jsou drahé, a proto se snažíme získat podporu státu a být v tomto směru soběstační.

Co tě v nové funkci nejvíc překvapilo? Jak obtížné je skloubit funkci starosty a svoje povolání? Co je na „starostování“ nejnáročnější?

Co mě překvapilo? Asi to, s čím vším se lidé na starostu obracejí, a že si myslí, že starosta vyřeší úplně všechno.

Když jsem funkci přijal, konzultoval jsem to samozřejmě se svým zaměstnavatelem, co to bude znamenat pro mě a co pro něj, jaké z toho budou plynout povinnosti. Skloubit to šlo, není to zas tak náročné, ale když je potřeba, musí tomu člověk věnovat i sobotu a neděli, ať už v zaměstnání nebo na obci.

A co je nejtěžší? Asi sehnat ty správné lidi, kteří vás nepodrazí a nebudou to dělat jenom kvůli penězům. Když se vytváří nějaký projekt, musí se člověk poptávat různých lidí a institucí a někdy narazí na někoho, kdo chce obec jenom oškubat, a skutek utek.

Jak hodnotíš pomoc a zapojení ostatních členů zastupitelstva a dalších spoluobčanů?

Tuto funkci jsem přijímal za předpokladu, že to bude společná práce celého zastupitelstva jako týmu, bez toho by to nešlo. Všichni máme svoje zaměstnání, práci v zastupitelstvu jsme si rozdělili a myslím, že to během těch čtyř let fungovalo skvěle. Vycházeli jsme si vsstíc, každý pracoval na tom, co bylo potřeba.

Když jsme potřebovali pomoc ostatních spoluobčanů, vždycky se našel dostatek ochotných lidí a doufáme, že tato spolupráce bude pokračovat i v příštích letech.

Přepokládám, že budeš kandidovat i v podzimních volbách spolu s ostatními členy ZO. Pokud budeš zvolen, budeš se znovu ucházet o funkci starosty?

V podzimních volbách samozřejmě kandiduji stejně jako ostatní členové současného zastupitelstva. Oslovili jsme i další spoluobčany, aby byla ve volbách možnost většího výběru, aby na sedm míst v zastupitelstvu nekandidovalo sedm lidí, to bych nechtěl.

Pokud budu do zastupitelstva zvolen, nemám problém se ucházet o funkci starosty znovu, protože ty předchozí roky mi něco daly – není to jenom to, že je člověk starostou, musí projít také spoustou různých zasedání, jednání, školení apod. Po období covidových opatření zůstalo poměrně hodně rozdělané práce a my bychom chtěli dotáhnout tyto projekty do konce, abychom končili s čistým stolem. Uvidíme, jak vše dopadne, mají to svých rukách občané Peřimova, a co bude dát, o tom rozhodnou členové zastupitelstva.

Co bys Peřimovu popřál do dalších let?

Abý se tu lidem bydlelo tak dobře, jako se jim bydlí doposud, aby neřešili nějaké malichernosti, aby si to tady užívali, jak chalupáři, tak trvale bydlíci. Nikdo nevíme, jak dlouho tu budeme, kdy přijde nějaká nemoc, nějaké restriktce apod. Přicházejí sem noví lidé, po bydlení v Peřimově je poptávka, líbí se jim tady, a to je ta nejlepší odměna a motivace k další práci.

Děkujeme za rozhovor a za práci vykonanou pro obec a přejeme hodně úspěchů v zaměstnání i v osobním životě.

Foto J. Mihoková

Uřskutečněně akce

Peřimovská desítka

Po dvouleté přestávce způsobené covidovými opatřeními se v neděli 22. května podařilo zorganizovat 38. ročník Peřimovské desítky.

Běželo se za příjemného polojasného počasí, na startu deseti a šestikilometrového běhu se sešlo 59 závodníků, což je oproti předchozím ročníkům poněkud nižší počet. Velkou oblibu si však získává závod na 1 km, kterého se zúčastnilo 35 běžců z nejmladších věkových kategorií a dvě ženy. Ženy tvořily, zejména v mladších věkových kategoriích, překvapivě velký podíl závodníků (24) v hlavním závodě, ale nejrychlejší byla tradičně Dagmar Kynčlová (24:07,0), ročník 1972! Mezi muži byl naopak největší podíl těch dříve narozených, 10 km trasu zvládl nejrychleji tradičně Jiří Čivrný (33:48,9). Mezi dospělými Peřimováky se skvělým časem 42:53,5 blýskl zejména Pavel Klíma.

Děkujeme všem organizátorům za bezproblémový průběh celé akce, která dělá Peřimovu výbornou pověst i za hranicí našeho regionu.

Na startu Desítky, 22. 5. 2022, foto J. Ježek

Dětský den

Dětský den navázal svými soutěžemi a atrakcemi na předchozí rok. Na hřišti plnilo na 40 dětí nejrůznější úkoly včetně oblíbené práce s bagřákem, hasičský vůz zajistil odvoz dětí na zmrzlinu do Mříčné, paní malířka vyzdobila tváře dětí nejrůznějšími obrázky. Po krátké přehánce se našťastí počasí vylepšilo a děti si tak krom dárkových balíčků mohly odnést i spousty zážitků.

Poděkování tak patří všem, kteří se o to zasloužili.

Foto I. Hylmarová

Založení zemědělského družstva v Peřimově

Dokončení z minulých dvou čísel.

S přibývajícím traktory v družstvu ubývala práce koním. V soupisu základního stáda z 31. 12. 1962 bylo v chlévech zemědělců celkem 25 koní. Okresní zemědělská správa podmínila finanční dotace na nové traktory dodávkou pěti neužitkových koní na transport do Francie.

Na představenstvu družstva vybrali pět koní, kteří byli už staří a sloužili jen na obdělávání záhumenku družstevníků a s družstevními pracemi vůbec nepomáhali. Někteří hospodáři však s tímto rozhodnutím představenstva zásadně nesouhlasili, a přestože své milované koně urputně bránili, byli jim odebráni, což mezi některými zemědělci způsobilo značné narušení kolegiálních a přátelských vztahů až do konce jejich života.

Dodávka koní byla splněna a JZD Peřimov získalo na posílení zemědělské mechanizace nové traktory. Nastal však těžko řešitelný problém. Starší zemědělci odmítali s traktory pracovat a mladí hoši po ukončení základní školní docházky neměli dost let na přihlášku k absolvování řídicího kurzu. Nepomohly ani opakované úpěnlivé žádosti vedení družstva na Okresní zemědělskou správu do Jilemnice i na jiné instituce o přidělení traktoristů. Na okresní zemědělské správě v Jilemnici i na jiných institucích předseda opakovaně naléhavě žádal o přidělení traktoristů. Vysvětloval, že pokud traktoristy nesežene, jsou ohroženy práce při senoseči i při žních. Odpověď byla striktní a jednoznačná, traktoristy nemáme, musíte to zvládnout sami.

Práce při senoseči, při žních i při orbě strnišť bylo třeba udělat, a tak předseda rozhodl, že traktory dostanou patnáctiletí kluci Miroslav Kurfiřt, Jan Jiříšta a Bohuslav Janata. Učit je jezdit s traktorem nikdo nemusel, to už kluci uměli odmalička. Tak to dříve na vesnici chodilo, že traktoristé na louce či na poli občas půjčili traktor malým klukům, kteří v tom viděli velké dobrodružství. Všichni tři junioři byli velmi šikovní a udělali při nočních orbách či úklidu úrody pod střechu mnoho práce. Hodně jim také pomohl při žních i při nočních orbách nezletilý Vladimír Sucharda, který však po prázdninách odešel do učení.

Takové porušování dopravních předpisů se samozřejmě nedalo udržet v tajnosti, a tak předseda obdržel doporučený dopis z dopravního inspektorátu, kde byl upozorněn, že porušuje dopravní předpisy, a měl přísný zákaz pustit mladistvé hochy do traktoru.

Vzhledem k tomu, že tento zákaz dodržovali jen částečně, byli všichni provinilci předvoláni dne 30. 5. 1963 na městské oddělení VB do Jilemnice. Každý z předvolaných byl vyslýchán zvlášť a s každým byl sepsán protokol. Chlapci při výslechu ještě stihli oznámit, že si je předseda vyzvedával už z devítiletky, že je několikrát uvolnil ze školy i na 14 dní a že mnohdy orali pole přes půlnoc a ráno šli do školy. Všichni obdrželi přísný zákaz v této přestupkové činnosti pokračovat. Předseda byl zároveň důrazně varován, že pokud s touto činností nepřestane, bude mu odebrán řídicí průkaz.

Hoši přestoupili na jiné zemědělské práce. Po dovršení věku 17 let úspěšně absolvovali řídičský kurs i ústní zkoušky ze znalostí dopravní vyhlášky a obdrželi řídičský průkaz. Většina z nich se pak práci s traktorem v družstvu věnovala celý svůj profesní život až do konce svého působení v JZD.

Z dnešního pohledu můžeme hodnotit jednání předsedy jako hazard s životy nezletilých zaměstnanců, faktem ale zůstává, že hospodářský výsledek téměř tříletého hospodaření, především v rostlinné výrobě, závisel zpočátku na čtyřech a později na třech 14 – 16letých chlapcích.

V roce 1962 byla na pastvinách Na koutě u Jizery vybudována salaš pro umístění 50 kusů mladého skotu v pastevním období. Do té doby v letních měsících velmi oblíbené místo na koupání se kvůli značnému výskytu much a ovádů stalo místem velmi neoblíbeným.

Projektový ústav Pardubice během roku 1962 provedl projektovou dokumentaci pro melioraci zamokřené orné půdy na 70 ha a v následujících třech letech byla meliorace polí uskutečněna. Došlo tak k rychlejšímu odtoku dešťové vody z polí. Družstevníci si pochvalovali snadnější obdělávání vysoušených polí zemědělskou technikou, přírodnímu prostředí to však moc nepomohlo. Koloběh vody v krajině mohl být tímto nešetným zásahem do přírody mnohde narušen.

Během roku 1964 byla nad kravinem vybudována silážní jáma o kapacitě 250 m³. Za pomoci slovenských zedníků vyrostla vedle kravína ocelokolna s ocelovou kostrou a vyzděnými stěnami. Zkolaudována však byl až o čtyři roky později (26. 11. 1968).

Pracovníků v peřimovském JZD stále ubývalo. Někteří odešli do důchodu, mladí hoši odcházeli na základní vojenskou službu nebo si našli práci tam, kde dostali byt. Vyzábat se z pracovního poměru v družstvu však nebylo vůbec jednoduché. Povolení ke změně pracovního místa museli dostat od vedení družstva i od MNV. Došlo i k takovým případům, že družstvo povolení nedalo a pracovník musel zůstat.

Nedostatek pracovníků byl řešen partnerskými pracovními závazky s družebním Technolenem v Jilemnici. Dělníci Technolenu, ale i žáci ze základních devítiletých škol z Jilemnice jezdili za svačinu a malinovku sbírat brambory. Peřimováci, kteří nebyli zaměstnáni v družstvu, se každoročně zavázali určitým počtem hodin, které odpracují při senoseči i při žních.

JZD Peřimov drželo také patronát nad peřimovskou obecní školou. Byly poskytovány finance na zakoupení dárků pro děti na vánočních besídkách i na školní výlety. Pan řídící učitel Zdeněk Zemánek vyjednal s vedením družstva poskytnutí pozemku, na němž děti pěstovaly některé zemědělské plodiny. Na políčku se malé děti staraly o vysetý mák, cibuli, zelí a bylinky heřmáněk a měsíček. Děti o políčko pečovaly celé léto. Úroda byla prodána místním obyvatelům. Z výtěžku dostaly děti podle počtu odpracovaných hodin výplatu, a ještě zbylo na nákup osiva a sadby na příští rok.

Počátkem šedesátých let na začátku prázdnin vyčistili hasiči prudkým proudem ze stříkaček silážní jámu u teletníku a pak tam napustili vodu čerpanou z potoka. Pár dnů, než voda unikla, měly děti v Peřimově velké koupaliště.

26. 5. 1964 požádal L. Jiříček z čp. 76 krajskou plemenářskou správu v Potštejně, „aby mu byl odebrán přidělený obecní kozel z důvodu, že si nepřeje dále tohoto kozla držeti“. Plemenářská správa požádala vedení JZD, aby danou situaci neprodleně vyřešilo, jinak bude plemenný kozel vesnici odebrán. Pro mnoho majitelů koz v Peřimově by tak nastal problém, kde nechat kozu připustit.

Předseda družstva prošel celou vesnicí a postupně žádal všechny hospodáře i domkaře, kteří měli místo v chlévě, zda by se nebyli ochotni za solidní finanční obnos (1600,- Kč za rok) a přiděl sena (200 q na rok) o plemenného kozla postarat. Protože však dobrý plemenný kozel je silně cítěn až 300 metrů od chléva, kde pobývá, nikdo z Peřimováků nebyl ochoten si kozla vzít domů.

24. 6. 1964 se předsedovi JZD podařilo pana Jiříčka přemluvit, aby o kozla pečoval i nadále. Mohli jsme tak opět vidět, jak mnozí Peřimováci táhnou kozu na provázku k Jiříčkovi na Skalu a jak se tam koze moc nechtělo a už vůbec se jí nechtělo zpět.

Později měl také krátce v péči obecního kozla Oldřich Sůra čp. 110. V dubnu 1970 však tuto službu vypověděl a Plemenářský podnik Vlčice plemenného kozla odvezl z Peřimova. Sousedí museli k připuštění s kozou do okolních vesnic.

Na výroční členské schůzi 20. 2. 1965 ukončil svoji činnost výše jmenovaný předseda JZD a v březnu 1965 nastoupil do funkce předsedy František Finger pocházející z Hradska čp. 149 u Jablonce nad Jizerou. 17. 5. 1965 mu byl přidělen byt v domě pana Františka Křížka v čp. 91, který se uvolnil po odstěhování pana Ďouby.

František Finger se aktivně zapojil nejen do vedení družstva, ale také do kulturního dění obce. Tehdy právě peřimovští ochotníci nacvičovali Jiráskovu Vojnarku, ve které úspěšně ztvárnil Jakuba Vojnara. V letech 1967–68 měli v Peřimově a okolních obcích šest úspěšných repríz.

V roce 1965 mělo JZD k dispozici 10 traktorů: nový pásový DT 54, dva traktory Z 50, Š 30, dva traktory Z 3011, tři traktory 25 A, také nový traktor RS 09.

Stavba druhého kravína K 104 byla započata v roce 1966 a dle plánu měl být kravín do zimy zkolaudován a uveden do provozu. Dotace z okresu i stavební projekty byly k dispozici. Stavební práce však pokračovaly velmi pomalu, protože byl v celé republice značný nedostatek stavebního materiálu.

Společný družstevní podnik ve Studenci (SDP), který měl výstavbu kravína na starost, posílal na staveniště málo zedníků a odborných pracovníků a často je odvolával na jiná pracoviště. Pracovní morálka byla předsedou často kritizována. Vznikly tak všeobecné obavy, že stavbu nestihnou do zimy zastřešit a sníh a mráz způsobí přes zimu velké škody. Mnoho práce na stavbě místo řemesníků SDP udělali družstevníci svépomocí. Cihelna a panelárna v Předměřicích vyráběla stropní panely o délce 425 cm. V projektu však bylo počítáno s panely o pět centimetrů kratšími, tedy pouze 420 cm dlouhými. Jakýsi vedoucí pracovník SDP soudruh Albrecht rozhodl, že pět centimetrů navíc není žádný problém, a s dodávkou delších stropních panelů souhlasil. Nastala složitá přeprava pomocí několika vagonů ČSD a nákladních automobilů ČSAD Jilemnice. Při montáži stropu, kterou prováděl OSP Semily svým autojeřábem a svými pracovníky, bylo po položení čtyř polí zjištěno, že panely jsou dlouhé a nemohou být k zastropení použity. Položená čtyři pole vychýlila nosné sloupky o 12 centimetrů a u těchto sloupů mohlo dojít k nalomení a zřícení. Po zjištění této závažné závady byly práce skončeny, pracovníci OSP s jeřábem odjeli, aniž by panely sundali a narušený strop ponechali svému osudu. Za několik dní, konkrétně 17. listopadu 1966, si posbírali své nářadí a pomocný materiál také pracovníci SDP a staveniště opustili. Stavba tak zůstala nezastřešená a nezazimovaná a plně otevřená, bez jakékoliv ochrany před zimním počasím.

Až po důrazné písemné stížnosti předsedy JZD na OV KSČ v Semilech se daly věci do pohybu. Dlouhé panely převezli pracovníci SDP Studenec na své náklady z Peřimova na stavbu kravína do JZD Bělá. Z Prefy Předměřice převozili 12. prosince nové panely 420 cm dlouhé a ve dnech 19.–24. prosince byly všechny stropní panely na staveništi kravína usazeny. Další práce byly prováděny velmi pomalu a chaoticky. Do trvalého užívání byla novostavba průjezdného kravína 104 v proinvestované hodnotě 1 343 217,- Kč uvedena až po třech letech. Kolaudace proběhla 1. 12. 1969.

Ještě nebyl druhý kravín v provozu a na prvním kravínu nastaly problémy se střešou. Při podrobné kontrole technického stavu střešní krytiny a vazby byly zjištěny vážné technické závady. Během roku 1968 byl vypracován projekt na celkovou rekonstrukci střešky. Byla odstraněna střešní krytina, vazba a rozebrány stěny až po stropnice. Podle nového projektu zedníci vybetonovali nový železobetonový věnec a vybudovali nové boční zdi s vestavěnými elektrickými větráky pro dosušování sena. Na novou vazbu pokrývači po 50 cm přitloukli střešní latě a na ně přišroubovali střešní krytinu z vlnitých osinkocementových desek.

1. 10. 1968 byla po kolaudaci uvedena do trvalého užívání novostavba mostní váhy na 15 tun. Do stavby bylo investováno 27. 635,-Kč. Stavební povolení na tuto stavbu na křižovatce cest „U dubu“ bylo vydáno už 4. 6. 1964.

V roce 1968 byl nad traktorkou vystavěn výmlatový přístřešek. 25. 11. 1968 byl zkolaudován a uveden do provozu. Zároveň bylo vydáno stavební povolení na rozšíření mechanizačního střediska na louce u čp. 4. Byly vybudovány garáže pro 10 traktorů a ocelokolna pro ukrytí zemědělské techniky.

Představenstvo JZD i tajemník MNV Peřimov už od roku 1960 opakovaně žádali vedení jilemnického i později semilského okresu, aby poskytli dotaci a povolili stavbu bytů v obci, aby nedocházelo k odlivu mladých pracovníků, kteří při zakládání rodiny odcházeli za bytem do jiných

obcí a měst. Teprve 9. 5. 1969 odbor výstavby ONV v Semilech vydal územní rozhodnutí o stavbě tří bytových domů s 12 byty pro JZD Peřimov. Pitná voda podle původního projektu měla být odebírána z vodovodu z Březí. Soukromí společníci vodovodu s tím však zásadně nesouhlasili, proto byl projekt předělán a bytové domy jsou napojeny na družstevní bazén zpod Strážníka, který však bylo nutné také posílit podchycením dalších pramenů.

V roce 1974 byla výstavba dvanácti bytových jednotek dokončena. Obsazování nových bytů tak významně přispělo k posílení členské základny JZD o nové pracovníky.

Milan Jiříšta

Středisko živočišné výroby pod Strážníkem - dva kraviny s kapacitou 200 krav pro ustájení a před nimi stodola pro uskladnění sena a slámy na podestýlku, rok 1980, foto ing. Zbyněk Šanc

Poděkování

Chtěl bych touto cestou poděkovat všem zúčastněným za ochotu a pomoc s přesunem dřevníku. Moc si vážím vaší velmi vysoké účasti. Díky vám všem, sousedům i přespolním, proběhla akce velmi rychle a hladce.

Moc děkuji.

Pavel Klíma

Za všechny zúčastněné děkujeme Klímovým za příjemné sousedské posezení spojené s vynikajícím pohoštěním.

Zpravodaj OÚ Peřimov, tel.: 481 543 264, obec.perimov@tiscali.cz, www.obecperimov.cz
Uzávěrka 20. 7. 2022, počet výtisků 165, neoznačené texty a fotografie Mojmir Zemánek.